

Pieseň: Veľa je tých, ktorí čakajú na Božie slovo, ...

Na tohtoročný Svetový deň misii som si zvolil tému inšpirovanú rozprávaním o emauzských učeníkoch v Lukášovom evanjeliu: „Horiace srdcia, nohy na ceste“. ... Meditáciou nad týmito aspektmi ktoré načrtávajú cestu misionárskych učeníkom, môžeme obnoviť svoju horlivosť za hlásanie evanjelia v dnešnom svete.

Posolstvo sv. Otca Františka.

<https://www.kbs.sk/pdf/FR01/FR01Misie2023.pdf>

Obetujme spoločnú modlitbu na povzbudenie sa v našom osobnom misijnom nasadení cez krátke úvahy zo života sv. Arnolda Janssena, nášho zakladateľa. S bázňou ďakujeme Trojjedinému Bohu za jeho dôveru, že si vybral pre ohlasovanie misie práve nás, teba, jeho i mňa, nás spoločne, v našom konkrétnom spoločenstve, v rodine, vo farnosti, v misijnom spoločenstve Ducha Svätého.

Úvodné modlitby k ružencu svetla: Verím Boha..., Otče náš, 3x Zdravas Mária, Sláva Otcu

Keď mal P. Arnold 33 rokov, zomrel jeho otec Gerhard Janssen. Krátko pred smrťou si dal zavolať k sebe svoje deti a požiadal ich, aby nasledovali jeho príklad. Svoj „duchovný testament“ im zanechal v dvoch bodoch:

„Nevymeškajte v nedeľu spievanú sv. omšu na slávu Najsvätejšej Trojice ako poďakovanie za všetky milosti a dobrodenia, ktoré ste dostali počas týždňa.

Nikdy nevymeškajte sv. omšu ku cti Ducha Svätého v pondelok, aby ste si vyprosili jeho požehnanie do nastávajúceho týždňa.“

Tieto slová umierajúceho otca urobili na mladého kňaza Arnolda hlboký dojem. Duchovný závet svojho otca zobral vážne. Práve vďaka modlitbe a rozjímaniu o tajomstve trojičnej lásky rástol aj jeho záujem o misie. Začal dokonca aj povzbudzovať iných, aby sa modlili za misionárov.

„Si blížnym každého človeka a máš milovať všetkých a slúžiť im!“. Môže to byť narkoman, nezamestnaný človek, bezdomovec, migrant alebo starší človek. Sú to milióny tváří utečencov, podvyživených a chudobných detí vo svete. „Postaraj sa o nich, a tak zmeníš svet a budeš žiť.“ Je to tvoje krstné poslanie.

1. Tajomstvo: Ježiš, ktorý bol pokrstený v Jordáne a začal svoje verejné účinkovanie.

P. Arnold sa dlho venoval šíreniu misijnej myšlienky, čiže misijnej animácii. Sám sa však necítil byť povoláný k priamej práci v misiách. Bol presvedčený aj o potrebe založenia misijného seminára na nemeckom území, no sám sa to neodvážil urobiť. Keď mu však biskup Raimondi, apoštolský vikár v Hongkongu, vysvetlil, že už samo organizovanie misijnej činnosti vo vlastnej krajine je skutočným misijným povolaním a že je to práve on, čo má založiť misijný seminár, jasne spoznal, že toto je úloha, ktorú mu Boh chce zveriť. A tak sa rozhodol, že sa podujme na založenie dlho vytúženého seminára. Bol to rozhodujúci krok, ktorý ovplyvnil zvyšok jeho života.

Pane, nemáš ruky, máš len tie moje, aby si nimi žehnal a budoval nový, lepší svet, kde bude viac pokoja, spravodlivosti a bratstva.

Pane, nemáš nohy, máš len tie moje, aby si chodil po cestách sveta a hľadal tých, čo potrebujú pomoc, spoločenstvo a posolstvo o Bohu, ktorý je nesmierne milosrdný.

Pane, nemáš ústa, máš len tie moje, aby si oznámil chudobným dobrú zvesť o oslobodení.

Pane, nemáš žiadne prostriedky, máš len tie moje snahy, aby si dosiahol, že všetci budú žiť ako bratia a sestry.

Pane, som tu. Dávam k dispozícii moje ruky, nohy, ústa a moju každodennú prácu,

aby prišlo tvoje kráľovstvo, kráľovstvo mieru, spravodlivosti a lásky pre všetkých.

2. Tajomstvo Ježiš, ktorý zázrakom v Káne Galilejskej otvoril srdcia učeníkov pre vieru.

P. Arnold si spomína na cestu do Steylu takto: „*V piatok 27. augusta 1875 odchádzam. Idem do Steylu a neviem, čo ma tam čaká. Dôverujem však Pánovi. No nemôžem poprieť, že ma to ťaží ako nočná mora. Ale musím ísť. Podme!*“ Do Steylu išiel s presvedčením, ktoré vyjadril aj pred arcibiskupom v Kolíne nad Rýnom; ten sa divil tomu, že v tejto ťažkej a neistej dobe chce začínať čosi nové. P. Arnold mu odvetil: „*Naozaj žijeme v dobe, keď sa veľa toho rúca, ale práve preto musí vzniknúť niečo nové.*“

P. Arnold zanechal za sebou to staré, a vydal sa hľadať novú cestu pre budúcnosť. V Steyli začal svoje veľké misijné dielo načúvaním Božiemu hlasu, kontaktom s ľuďmi a reagovaním na potreby sveta a Cirkvi svojej doby. „*Je to blázon alebo svätec?*“, pýtal sa biskup Paredis. Pápež sv. Ján Pavol II. mu dal na to jasnú odpoveď 5. októbra 2003: „*Svätý!*“. V tento deň vyhlásil P. Arnolda Janssena za svätého.

Istý starší muž svätého života so smútkom a rozhorčením vnímal, koľko opustených detí žilo bez domova na uliciach veľkomesta. Cez deň sa živili žobraním, večer si hľadali nocľah na rohoch ulíc a líhali si jeden k druhému, aby sa mohli navzájom zahriať a ochrániť. Starého muža sa tento zjav hlboko dotkol a rozhodol sa, že sa bude sťažovať na Pána Boha.

„*Bože, prečo to dovoľíš? Čo vlastne robíš pre tieto deti?*“ Boh neodpovedal.

Keď sa však zvečeralo, dostal starec od Boha odpoveď.

„*Čo tým vlastne myslíš, keď sa ma pýtaš: 'Čo robíš pre tie deti?' Stvoril som predsa teba!*“

Rozsievачi

*Vzhladni, Pane, na svojich synov a dcéry, na otcov a matky,
aby dávali život, delili sa svojou nežnosťou a pomáhali rásť v slobode a láske;
na mužov a ženy, aby sa usilovali o budovanie spravodlivejšieho a ľudskejšieho sveta;
na mladých ľudí plných snov a ideálov, aby hľadali pravé šťastie
a snažili sa robiť iných ešte viac šťastnými.
Sme pokrstení a poslaní Duchom oznámiť svetu radostnú zvesť o Božom kráľovstve.
Chceme byť rozsievачmi lásky.*

3. Tajomstvo ... Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie.

Autor knihy o Jonášovi s istou dávkou vtipu rozpráva príbeh o tomto veľmi malichernom prorokovi. Tento príbeh poznáme skôr v súvislosti s výzvou k obráteniu sa a k pokániu. Pozrime sa však naň z inej perspektívy, z perspektívy vzťahu k cudzincom a všetkým ostatným, čo nepatria do spoločenstva nášho národa či viery. V tejto optike je Jonášov príbeh výsmechom pre tých, ktorí cudzincami pohrdali a odmietali ich. Ukazuje im, že Boh si síce vyvolil Izrael ako svoj zvláštny ľud, lež zároveň aj miluje bez výnimky všetkých ľudí, dokonca aj obyvateľov hriechneho mesta Ninive.

Aká irónia! Ninivčanov považovali za hriechnych, a pritom iba jedna veta proroka stačila na to, aby sa všetci dali na pokánie a obrátili sa. Bola to výzva: „*Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené!*“

Vďaka Jonášovi sme objavili Božiu vlastnosť: bezhraničnosť jeho lásky. Niet ničoho, čo by bránilo Bohu zaujímať sa o všetkých ľudí bez výnimky a preukazovať im lásku. Do svojej zmluvy lásky zahŕňa Boh celé ľudstvo. Túto pravdu o Bohu potvrdzuje Ježišov život: Už ako malé dieťa v jasliach sa ukazuje chudobným, a prichádzajú k nemu cudzinci z východu. Ježiša v jeho láske nezastaví nijaká hranica, nijaký iný názor či pohľad. Prechádza cez Samáriu, lieči cudzincov, jedáva s hriechnikmi a je priateľom mýtnikov.

Komunita je ...

*Komunita je skupina ľudí, ktorí sa spolu modlia,
ale aj spolu hovoria, smejú sa spolu a preukazujú si láskavosti,*

*žartujú spolu a spolu vedia byť aj vážni.
Niekedy sú medzi nimi aj nedorozumenia, ale bez nepriateľstva...,
ba využijú aj toto zriedkavé nedorozumenie
na posilnenie trvalej zhody.
Učia sa jeden od druhého, alebo jeden vyučuje druhého,
podávajú vystretú ruku cudzincom,
radostne vítajú tých, ktorí k nim prichádzajú.
Nechýbajú tam prejavy pozornosti a lásky rôzneho druhu,
iskrenia srdca tých, čo sa navzájom milujú,
vyjadrené na tvári, v reči, na očiach,
v tisícoch gestách láskavosti.
A spolu varia domáce jedlo, kde sa duše spájajú do jednoty
a kde nakoniec, hoci sú viacerí, nie sú viac ako jeden.*

4. Tajomstvo ... Ježiš, ktorý sa ukázal v božskej sláve na vrchu premenenia.

Misijná spoločnosť založená P. Arnoldom bola už od začiatku svojej existencie odkázaná na podporu a spoluprácu jednoduchých veriacich, a to tak po materiálnej ako aj po duchovnej stránke. Na spoluprácu s laikmi bol P. Arnold pripravený už počas detstva vo svojej vlastnej rodine. Jeho vlastní rodičia boli pre neho príkladom života viery, modlitby a apoštolskej horlivosti. Vtlačili do jeho vnútra tie isté postoje viery ako i presvedčenie, že každý je potrebný pri budovaní Božieho kráľovstva.

P. Arnold bol v kontakte s tisíckami ľudí, a to hlavne prostredníctvom svojich časopisov a misijných kalendárov. Ich čitatelia mu zas prisľúbili nielen modlitbu a podporu, lež aj finančnú pomoc pre jeho misijné dielo.

Každý misionár je len vtedy ozajstným misionárom, keď sa dá na cestu svätosti. “ Laici toto povolanie naplňajú svojou prítomnosťou a činnosťou vo svete, pretože, ako vyhlásil Druhý vatikánsky koncil, „pre laikov je vlastný osobitný svetský charakter. “ (LG 31).

Jedného dňa povedala ľavá ruka pravej: „Obe pracujeme pre žalúdok, a on nič!“ Počuli to nohy a povedali to isté: „Aj my pracujeme pre neho, a čo on?! Chcel by len jesť a jesť! Poďme štrajkovať! Ak chce jesť, nech sa sám postará o jedlo.” Žalúdok, ktorý to všetko počul, odpovedal so smútkom: „Nie som žiadny lenivec. Aj ja pracujem ako každý jeden z vás. Všetci pracujeme, len spôsob našej práce je odlišný. Potrebujeme sa navzájom; sme na sebe závislí.“ Na to okamžite zareagovali ramená: „Drž hubu! Sú to len lacné výhovorky!“ A tak sa začalo štrajkovať. Po niekoľkých dňoch však ramená zoslabli a začali sa sťažovať, že sú unavené a nevládu. Slabosť začali pociťovať aj nohy, ba i hlava. „Takto ďalej nemôžeme žiť!“, povedali si. Žalúdok im týmto názorne ukázal, čo sa stane, ak ho nebudú počúvať. Po vypočutí ich sťažností im povedal: „Skúste ma nakrmiť a uvidíte, či sa niečo zmení.” Všetci súhlasili. Hlava sa opäť pustila do premýšľania, nohy sa vybrali ta, kde bolo jedlo, ruky ho pripravili a vložili do úst. A po chvíli všetci zistili, že ich únava opúšťa, vracia sa im sila a opäť sa dobre cítia.

Radosť

Aká radosť, Pane, byť kresťanom!

Aká radosť, že sú toľkí bratia a sestry roztrúsení po celom svete ako zrnká dobrej zvesti!

Aká radosť, že i napriek tomu, že sme len hriešni, s tvojím odpustením a Duchom môžeme žiť v láske a byť svedkami tvojej lásky!

Aká radosť veriť v teba, Pane Ježišu, Syna živého Boha, lebo si zomrel a vstal z mŕtvych pre našu spásu!

Aká radosť, že nás posielaš robiť svet spravodlivejším a bratskejším a prinášať nádej zasiahnutým beznádejou a bolesťou!

Aká radosť, Pane, byť ohlasovateľmi evanjelia, a šíriteľmi slova života a pokoja pre všetkých.

Aká radosť, Pane, byť kresťanom!

5. Tajomstvo ... *Ježiš, ktorý nám dal seba samého za pokrm a nápoj v Oltárnej sviatosti.*
Báseň o dare

*Vďačnosti plný svedčím pred Božou tvárou:
Bytie je Dar. Dar plný pestrých darov.
Plynúci čas, ten neúprosný vladár,
ešte aj smrť vie premeniť v ňom na dar.
Nesmierny Bože, viem, neprahneš po velebe.
No za tie dary ďakujeme Tebe.
Najviac za dar, čo nikdy neublíži, na ľudskej hlave neskriví ani vláska.
Tvoj Syn, keď visel hore na kríži, pokrstil ten dar.
A dal mu meno Láska.*

Pieseň k Pane Márii

Zasvätenie sa Duchu Svätému:

Duchu Svätý, spolu s Pannou Máriou ťa prosím: vylej na mňa všetky svoje dary.
Vylej na mňa dar lásky, aby som miloval Boha nadovšetko
a blížneho ako seba samého.

Vylej na mňa dar múdrosti, aby som vo všetkom, čo robím a myslím, čo cítim a
plánujem, myslel, rozhodoval sa a konal vždy v tvojom mene a v tvojom svetle.

Vylej na mňa dar rady, aby som svojím poznaním a svojimi slovami vedel s láskou
pomáhať tým, čo ma prosia o radu. Daj, aby každé moje slovo bolo svetlom pre druhých.

Duchu Svätý, Duchu Ježiša, daj mi dar sily, aby som zvíťazil v každej skúške a plnil vždy
Otcovu vôľu, najmä vtedy, keď to bude pre mňa ťažké. Duchu sily, posilňuj ma vo chvíľach
slabosti.

Duchu Svätý, Duchu života, rozviň vo mne Boží život, ktorý som tvojím prostredníctvom
dostal už v lone matky a pri svätom krste.

Duchu Svätý, ty Boží oheň, zapáľ v mojej hrudi plameň lásky, aby z nej zmizli všetky
tmy a ľady hriechu. Duchu Svätý, Duchu uzdravenia, uzdrav vo mne všetko, čo je ranené, a daj,
aby rástlo vo mne všetko, čo sa vo mne ešte nerozvinulo.

Duchu Svätý, zostúp na mňa s darom pokoja, aby som vedel byť vďačný aj za najmenšie
veci. Osvieť ma, Duchu Svätý, aby som vedel vzdávať vďaky aj za kríže a ťažkosti.

Duchu Svätý, osviet ma svetlom pravdy, aby som vždy žil v pravde lásky, pokoja a
spravodlivosti. Pomáhaj mi, aby som tak žil nielen slovami, ale najmä skutkami.

Duchu Svätý, Duchu modlitby, nauč ma modliť sa. Očisť moje srdce, aby bolo hodné
stretávať sa s tebou a vždy si našlo čas na modlitbu. Duchu Svätý, ty sa modli vo mne a volaj so
mnou: „Abba, Otče!“ Daj mi milosť, aby som sa modlil srdcom.

Duchu Svätý, oslobod' ma od všetkého, čo ma tlačí, aby moje srdce bolo ako kvet, ktorý
sa rozvíja, rastie a prináša hojné ovocie.

Panna Mária, vypros mi milosť, aby ma Duch Svätý naplnil a pokračoval vo mne v diele,
ktoré začal v tebe, aby jeho pomocou rástlo Božie Slovo aj vo mne. Amen.

/ imprimatur: Mons. Bernard Bober/

Na úmysel sv. Otca Františka: Otče náš, Zdravas Mária, Sláva Otcu, ...

Všetkým členom a členkám misijného združenia Ducha Svätého prajem požehnané dni a radosť
srdca z plnenia Božej misii v každodennom živote .